

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Στη συνεδρίαση της 16^{ης} Νοεμβρίου 2010 η ΓΣ του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, συζήτησε διεξοδικά το «Κείμενο Διαβούλευσης για την Έναρξη Διαλόγου» που κατέθεσε το Υπουργείο Παιδείας στην προηγούμενη Σύνοδο των Πρυτάνεων στο Ρέθυμνο και αποφάσισε ομόφωνα ότι το κείμενο δεν μπορεί να αποτελέσει βάση διαβούλευσης για την προτεινόμενη μεταρρύθμιση των πανεπιστημίων, επειδή περιέχει προτάσεις αντιφατικές, ανεδαφικές και κυρίως αντισυνταγματικές, οι οποίες καταργούν τη διοικητική αυτονομία και αυτοτέλεια και τον κατοχυρωμένο δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα του πανεπιστημίου.

Πιο συγκεκριμένα, η προτεινόμενη μεταβίβαση διοίκησης των ελληνικών ΑΕΙ από τον εκλεγμένο Πρύτανη και τη Σύγκλητο σε ένα εν μέρει διορισμένο από την κυβέρνηση εξωτερικό Συμβούλιο Διοίκησης που επιπλέον δεν θα αποτελείται από πανεπιστημιακούς, αλλά από διάφορες 'προσωπικότητες εγνωσμένου κύρους', αποτελεί αφ' ενός κατάφορη καταπάτηση του συντάγματος και αφ' ετέρου, ευτελισμό των δημοκρατικών διαδικασιών εκπροσώπησης εντός των πανεπιστημίων. Επίσης, δεν διαθέτει κανένα εχέγγυο αποτελεσματικότητας την οποία επικαλείται η κυβέρνηση, διότι δεν είναι δυνατόν άνθρωποι που δεν είναι εξοικειωμένοι με τις ιδιαίτερες ανάγκες, αξίες και λειτουργίες του πανεπιστημίου να γνωρίζουν πώς να το διοικήσουν. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το πανεπιστήμιο από αυτόνομος και αυτοδιοικητος θεσμός εκπίπτει στο επίπεδο μιας οποιασδήποτε επιχείρησης.

Εξάλλου, ο νέος θεσμός του Γραμματέα του ΑΕΙ, που λειτουργεί ήδη στα περισσότερα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας, έχει κατ' εξοχήν τεχνοκρατικό χαρακτήρα και αντεπεξέρχεται στις ανάγκες τις οποίες προτείνεται τώρα να καλύψει το Συμβούλιο. Αξίζει να σημειωθεί ότι σε κανέναν άλλο φορέα (βλ. ΔΕΚΟ, νοσοκομεία) δεν λειτουργεί αντίστοιχο Συμβούλιο.

Επίσης η προτεινόμενη 'αποκρατικοποίηση' των ελληνικών ΑΕΙ συνεπαγόμενη την απόσυρση του κράτους από την υποχρέωση χρηματοδότησης της λειτουργίας τους και του ανθρώπινου δυναμικού τους (μισθοί, συντήρηση, ανάπτυξη υποδομών) και πάλι προσκρούει στον εκ του συντάγματος χαρακτηρισμό των μελών ΔΕΠ ως δημοσίων λειτουργών και στην συνταγματικά ανειλημμένη υποχρέωση του κράτους να παρέχει δωρεάν παιδεία και υποστήριξη στους φοιτητές. Επιπρόσθετα όμως **καταδεικνύει μια πολύ σημαντική αντίφαση** που διατρέχει το κείμενο διαβούλευσης και τις προτάσεις του Υπουργείου, που είναι η εξής: από το ένα μέρος, η κυβέρνηση αποσύρεται από την υποχρέωση χρηματοδότησης και υποστήριξης των πανεπιστημίων και από το άλλο επιδεικνύει τον πιο προφανή κρατικό παρεμβατισμό υποκαθιστώντας το αυτοδιοικητο των ΑΕΙ με το Συμβούλιο διοίκησης που θα αποτελείται από μέλη διορισμένα από την εκάστοτε κυβέρνηση!

Επιπλέον, η πρόθεση απόσυρσης του κράτους από την υποχρέωση χρηματοδότησης των ελληνικών ΑΕΙ, οδηγεί μοιραία στην επιβολή υψηλών διδάκτρων, το οποίο όχι μόνον προσκρούει στο άρθρο 16 του ελληνικού Συντάγματος, αλλά και θα οδηγήσει αναπόφευκτα :

- στον αποκλεισμό της πλειονότητας των νέων ανθρώπων από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ιδιαίτερα δεδομένης της οικονομικής κρίσης στις ελληνικές οικογένειες,
- στη δημιουργία ορισμένων ελίτ πανεπιστημίων και τη συρρίκνωση/κατάργηση των υπολοίπων ανωτάτων ιδρυμάτων,
- στην επιβολή υψηλών διδάκτρων
- και εν τέλει στη μείωση του μορφωτικού επιπέδου στη χώρα μας σε μια εποχή που υποτίθεται ότι προάγεται το ιδανικό της 'κοινωνίας της γνώσης'.

Παρά την παραπλανητική ρητορική του, το κείμενο διαβούλευσης προτείνει ένα πανεπιστήμιο προσαρμοσμένο στις επιταγές της αγοράς, ένα πανεπιστήμιο στο οποίο **απαλείφεται το απροϋπόθετο της ελεύθερης έρευνας και της κριτικής σκέψης που αποτελούν κατεξοχήν γνωρίσματα** της ιδέας και του θεσμού του πανεπιστημίου, τουλάχιστον από την εποχή του διαφωτισμού, από τον οποίον εξάλλου οι δημοκρατικές κυβερνήσεις αντλούν την νομιμότητά τους.

Αυτονόητο είναι ότι στο πλαίσιο αυτό, βάλλονται ιδιαίτερα οι τέχνες και οι ανθρωπιστικές επιστήμες οι οποίες συστηματικά υποχρηματοδοτούνται ως μη 'χρήσιμες' για την αγορά.

Όσον αφορά στην προτεινόμενη κατάργηση των Τμημάτων ως των βασικών ακαδημαϊκών μονάδων και την εισαγωγή της κάρτας του φοιτητή, σημειώνουμε τα εξής προβλήματα που θα προκύψουν:

- καταργείται η συνοχή και η αυτοτέλεια του γνωστικού αντικείμενου και βεβαίως η ισχύουσα κατοχύρωση επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων
- καταργείται η Γενική Συνέλευση ως δημοκρατικό σώμα εκπροσώπησης όλων των ΔΕΠ και των φοιτητών. Το πρότυπο που υπαινίσσονται οι προτάσεις του υπουργείου οδηγεί σε μεγαλύτερη συγκέντρωση εξουσίας σε λίγους εκπροσώπους των ΔΕΠ, που μόνο σε διαφάνεια και αποτελεσματικότητα δεν μπορεί να οδηγήσει
- Η κατάργηση των τμημάτων, ενώ φαίνεται εκ πρώτης όψης ότι θα εξοικονομήσει χρήματα από την πρόσληψη ΔΕΠ σε παρόμοια γνωστικά αντικείμενα, εμμέσως επαναφέρει τον αντιδημοκρατικό θεσμό της καθηγητικής έδρας, περιορίζει την πολυφωνία και την έρευνα εντός των ακαδημαϊκών κλάδων και επίσης ανεβάζει γεωμετρικά την δυσαναλογία καθηγητών/φοιτητών, δημιουργώντας υπερμαζικές τάξεις, ιδιαίτερα στα μεγάλα πανεπιστήμια, και υποβαθμίζοντας την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Ας σημειωθεί ότι η μικρή αναλογία καθηγητών/φοιτητών ανά τμήμα είναι ένα από τα βασικά κριτήρια θετικής αξιολόγησης των πανεπιστημίων διεθνώς. Επομένως η πρόταση αυτή αντιβαίνει στη δηλωμένη πρόθεση της κυβέρνησης να εκσυγχρονίσει και να διεθνοποιήσει τα ελληνικά ΑΕΙ υποβάλλοντάς τα στα διεθνή κριτήρια αξιολόγησης

- Εκφράζουμε τις επιφυλάξεις μας για την υιοθέτηση της κάρτας του φοιτητή, επειδή δεν αντιστοιχεί σε πιστοποιημένη γνώση ενός γνωστικού αντικειμένου που αντιπροσωπεύει το πτυχίο. Σημειωτέον ότι δεν ισχύει πουθενά διεθνώς η κάρτα φοιτητή και η κατάργηση των τμημάτων ως ακαδημαϊκών μονάδων. Επομένως ούτε είναι δοκιμασμένη η εφαρμογή του μέτρου αυτού ούτε βέβαια θα διευκολύνει τη μετεκπαίδευση των φοιτητών μας στο εξωτερικό. Προκειμένου, όμως, να υπάρχει μεγαλύτερη ευελιξία, προτείνουμε να αλλάζουν οι φοιτητές τμήμα μέσα στην ίδια σχολή μετά το 1^ο ή 2^ο έτος φοίτησής τους και να ισχύσουν τα ECTS, για μεγαλύτερη κινητικότητα των φοιτητών εντός και εκτός ελληνικών ΑΕΙ.

Τέλος, ενδεικτικό της προχειρότητας των προτάσεων διαβούλευσης είναι ότι καίρια σημεία που αφορούν τη διοίκηση του πανεπιστημίου και την εισαγωγή των φοιτητών στο πανεπιστήμιο παραμένουν ασαφή και ακαθόριστα, ενώ εντελώς αδιευκρίνιστες επίσης παραμένουν οι μεταβατικές διατάξεις κυρίως σχετικά με τις προτάσεις για το ακαδημαϊκό προσωπικό οι οποίες αναφέρονται στο κείμενο.

Αναγνωρίζουμε τα προβλήματα του πανεπιστημιακού χώρου στην Ελλάδα και ως πανεπιστημιακοί επιθυμούμε να συμβάλουμε στο διάλογο που θα οδηγήσει στην επίλυσή τους. Όμως το κράτος οφείλει να αναγνωρίσει το δικό του καθοριστικό μερίδιο στην δημιουργία των προβλημάτων αυτών (υποχρηματοδότηση, καθυστερήσεις, διαρκείς τροπολογίες, ασφυκτικό νομικό πλαίσιο διαχείρισης κ.ά). Επίσης να αναγνωρίσει ότι πανεπιστημιακοί ανταποκρίνονται με συνέπεια στις απαιτήσεις του λειτουργήματός τους σε συνθήκες πολύ αντίξοες σε σχέση με πανεπιστήμια του εξωτερικού. Το υπουργείο λανθασμένα απαξιώνει τους Έλληνες πανεπιστημιακούς, διότι φαίνεται ότι δεν έχει αντιληφθεί ότι ήδη κατά τα τελευταία 10-15 χρόνια συνομιλούν με τη διεθνή πανεπιστημιακή κοινότητα και το έργο τους ανταποκρίνεται στα κριτήρια αξιολόγησης που ισχύουν διεθνώς. Το εγχείρημα διεθνοποίησης και αξιολόγησης επομένως δεν είναι ξένο προς το ελληνικό πανεπιστήμιο ώστε να θεωρηθεί καινοτομία, ενώ από την άλλη μεριά, τα κριτήρια που τίθεται ρητά ή υπόρρητα σε τέτοια εγχειρήματα έχουν επίσης υποστεί κριτική από σπουδαία πανεπιστήμια του εξωτερικού και χρειάζεται να συζητηθούν εκτενέστερα. Αντίθετα, οι διαπιστώσεις στις οποίες βασίζονται οι προτάσεις εκσυγχρονισμού και αριστείας των ελληνικών ΑΕΙ δεν υποστηρίζονται από επιστημονική μελέτη της υπάρχουσας και προτεινόμενης κατάστασης. Για παράδειγμα δεν γίνεται αναφορά σε στοιχεία σύγκρισης διεθνώς αποδεκτών δεικτών αξιολόγησης των εισροών και εκροών του Ελληνικού Πανεπιστημιακού Συστήματος, ούτε στους προσδιοριστικούς παράγοντες της ακαδημαϊκής αριστείας βάσει διεθνούς βιβλιογραφίας. Επιπλέον, η αξιολογική σύγκριση των ελληνικών ΑΕΙ με διεθνή πανεπιστήμια που αποτελούν πρότυπα ακαδημαϊκής αριστείας, είναι μονομερής και ελλιπής αφού δεν λαμβάνει υπόψη τις διαφορές τους αναφορικά με τις υποδομές, τους πόρους, την οργάνωση και τη λειτουργία τους.

Γνωρίζουμε ότι το πανεπιστήμιό μας έχει δεσμευθεί να υποβάλει τις δικές του προτάσεις στον διάλογο που μόλις έχει ανοίξει και στον οποίον ήδη τα περισσότερα πανεπιστήμια έχουν ανταποκριθεί, αναγνωρίζοντας την ευκαιρία να ζυμωθούν απόψεις και ιδέες γύρω από το ρόλο και την οργάνωση του πανεπιστημίου. Θεωρούμε ότι ο διάλογος πρέπει να συνεχιστεί και μετά την επικείμενη Σύνοδο των Πρυτάνεων ώστε η πανεπιστημιακή κοινότητα να έχει τον χρόνο να διαμορφώσει

κοινές προτάσεις για την ουσιαστική μεταρρύθμιση των ΑΕΙ. Βεβαισμένες μεταρρυθμίσεις χωρίς την συναίνεση των πανεπιστημιακών και των φοιτητών σίγουρα θα αποτύχουν.

Καλούμε τον Πρύτανη και τη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου μας στο διάλογο με τα άλλα πανεπιστήμια και το υπουργείο να λάβει υπόψη τις ενστάσεις και τις προτάσεις που καταθέτουμε .

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

1. Ζητήματα Προσωπικού

α. Η κατάργηση του θεσμού των διδασκόντων βάσει του ΠΔ 407/80 και η αντικατάστασή τους με τον θεσμό της (μη εξελίξιμης πλέον) βαθμίδας του λέκτορα προσκρούει σε σημαντικές δυσκολίες. Κατ' αρχάς, θα αυξήσει σημαντικά το λειτουργικό κόστος, με την τοποθέτηση των πρώην διδασκόντων βάσει του 407/80 σε βαθμίδα λέκτορα, ειδικά σε μια περίοδο που σπανίως δίνονται πιστώσεις για θέσεις μελών ΔΕΠ. Δεύτερον, οι μελλοντικοί λέκτορες, παρά το ερευνητικό τους έργο, θα στερούνται τη δυνατότητα εξέλιξης. Εάν, κατ' επέκταση, οι λέκτορες εγκαταλείψουν την ερευνητική τους δραστηριότητα περιοριζόμενοι σε κυρίως διδακτικά καθήκοντα, όπως προβλέπεται από το κείμενο της διαβούλευσης, τα ΑΕΙ θα υστερήσουν στην προαγωγή της αριστείας.

β. Η υποβάθμιση του εκπαιδευτικού ρόλου των μελών ΕΕΔΠ είναι καταφανής στο κείμενο διαβούλευσης, αφ' ενός μέσω της έλλειψης οποιασδήποτε αναφοράς σε αυτόν και αφετέρου μέσω της υπαγωγής των ΕΕΔΠ στο «λοιπό προσωπικό». Κάθε προσπάθεια αλλοίωσης του φορέα ΕΕΔΠ ως διδακτικού προσωπικού οδηγεί αυτόματα και στην υποβάθμιση του συνολικού έργου του Πανεπιστημίου. Σύμφωνα με την περιγραφή του ρόλου και των απαιτούμενων προσόντων τους αλλά και της διαδικασίας πρόσληψής τους (βλ. *εκλογή με κρίση σε εξειδικευμένα γνωστικά αντικείμενα*) εξυπακούεται η αυτοδίκαιη ένταξή στον ενιαίο φορέα διδασκόντων του πανεπιστημίου. **Σε τμήματα με καλλιτεχνική κατεύθυνση, όπως το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, τόσο η διδασκαλία ξένων γλωσσών και θεατρικής μετάφρασης, όσο και η διδασκαλία βιοματικών/ καλλιτεχνικών μαθημάτων (σκηνογραφία, ενδυματολογία, σκηνοθεσία, υποκριτική, σωματικό θέατρο) βασίζεται κατά κύριο λόγο στο μεγάλο αριθμό (8) των μελών ΕΕΔΠ.**

Είναι γνωστό ότι οι περισσότεροι διδάσκοντες ΕΕΔΠ κατέχουν μεταπτυχιακό ή/και διδακτορικό τίτλο και το πλούσιο ερευνητικό ή/και καλλιτεχνικό έργο τους συνεισφέρει σημαντικά στην εσωτερική αξιολόγηση και την προβολή των Ιδρυμάτων. Χρειάζεται να αναβαθμιστεί ο εκπαιδευτικός και ερευνητικός ρόλος των ΕΕΔΠ και να δοθούν περισσότερα ερευνητικά κίνητρα (*συμμετοχή στα προγράμματα δια βίου μάθησης και εξ αποστάσεως των πανεπιστημίων, σε εγχώρια και ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα, σε μεταπτυχιακά προγράμματα ανάλογα με τα επιστημονικά και καλλιτεχνικά προσόντα τους*) στο πλαίσιο επιδίωξης ακαδημαϊκής αριστείας και ευημερίας των Σχολών.

γ. Στην πρόταση του κειμένου της διαβούλευσης να κρίνεται η εξέλιξη του διδακτικού προσωπικού με κλειστή διαδικασία, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι οποιαδήποτε κλειστή διαδικασία δημιουργεί αμφιβολίες για την αξιοπιστία της.

2. Χωροταξική και θεματική αναδιάρθρωση

α. Αναφορικά με την πρόταση για τη συνένωση ιδρυμάτων με στόχο των περιορισμό δαπανών, πρέπει να σημειωθεί ότι **ένα πανεπιστημιακό τμήμα δεν δαπανά περισσότερο από μια μέση σχολική μονάδα**. Εάν είχε επιλυθεί το κτηριακό ζήτημα νεοϊδρυθέντων τμημάτων μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, θα είχαν ακόμη χαμηλότερο λειτουργικό κόστος.

β. **Η συγχώνευση και «συγκατοίκηση» τμημάτων είναι ανέφικτη από την άποψη της κτηριακής υποδομής**, καθώς κανένα ίδρυμα δεν διαθέτει πλεονάζοντα χώρο.

γ. Ως προς την προαγωγή της καινοτομίας στο διδακτικό και ερευνητικό πεδίο, **πρέπει να υπογραμμισθεί η καινοτόμος ταυτότητα** ορισμένων νεοϊδρυθέντων τμημάτων. **Το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου έχει επιτύχει να συγκεράσει τα θεατρολογικά πεδία γνώσεων με βιωματικά μαθήματα παραστατικών τεχνών, προβάλλοντας τη σαφή διαφοροποίησή του από τα αμιγώς θεωρητικά Τμήματα** της Πάτρας και της Αθήνας. Ειδικότερα, **τα ήδη κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων μας και η καλλιέργεια αντικειμένων, όπως το Θέατρο στην Εκπαίδευση και ο Χορός, συνιστούν καινοτομία**, με αποτέλεσμα την προσέλκυση φοιτητών.

δ. Η αριστεία των τμημάτων στο ερευνητικό και διδακτικό πεδίο δεν κατοχυρώνεται μέσα από τη συγχώνευσή τους. Αρκεί να αναλογιστούμε ότι αντίστοιχες απόπειρες συνένωσης αρτίως οργανωμένων πανεπιστημιακών ιδρυμάτων στο εξωτερικό, όπως μεταξύ University College London και Imperial College, απέτυχαν παταγωδώς. Εξάλλου, το γεγονός ότι **ολοκληρώνονται με επιτυχία ερευνητικά προγράμματα μεταξύ ΑΕΙ διαφορετικών κρατών της Ε.Ε. αποδεικνύει ότι η απόσταση μεταξύ ιδρυμάτων σε καμία περίπτωση δεν παρακωλύει την προαγωγή της έρευνας**.

ε. Ας σημειωθεί ότι τα περιφερειακά πανεπιστήμια και συγκεκριμένα, το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Ναυπλίου, **έχουν σημαντική συμβολή στην οικονομική και πνευματική ζωή των τοπικών κοινωνιών και αποτελούν υπόδειγμα πολιτισμικής αποκέντρωσης**.

3. Οικονομική αυτοτέλεια

α. Σύμφωνα με το κείμενο της διαβούλευσης, το ύψος των μισθών του προσωπικού των Τμημάτων θα καθορίζεται από την Πολιτεία ως προς τα ελάχιστα όρια, ενώ τα Τμήματα θα πρέπει να διαμορφώνουν τη δική τους συμπληρωματική πολιτική για την παροχή πρόσθετων οικονομικών κινήτρων στο προσωπικό τους. Λόγω της οξείας οικονομικής κρίσης και με τις ελάχιστες πλέον δυνατότητες ιδιωτικής χορηγίας στη σημερινή συγκυρία, το Κράτος πρέπει να παράσχει τις οικονομικές εγγυήσεις για την εύρυθμη λειτουργία των ΑΕΙ και την

αμοιβή του προσωπικού τους. Είναι αυτονόητο πως η περαιτέρω ελάττωση της μισθοδοσίας στο χαμηλότερο όριο συνιστά **υποβάθμιση του διδακτικού και επιστημονικού έργου** των μελών του προσωπικού των Ιδρυμάτων και **τροχοπέδη για την αριστεία**. Αξίζει, άλλωστε, να σημειωθεί ότι σε χώρες του εξωτερικού στις οποίες τα Πανεπιστήμια παραδοσιακά βασίζονται στην ιδιωτική χορηγία, όπως οι Η.Π.Α. και το Ηνωμένο Βασίλειο, χάνονται οι επιστημονικές έδρες η μία μετά την άλλη, ενώ **πλήττονται ιδιαίτερα οι Ανθρωπιστικές και Κοινωνικές Επιστήμες**.

β. Προς την οικονομική αυτοτέλεια των ΑΕΙ κατευθύνεται ο θεσμοθετημένος τετραετής οικονομικός προγραμματισμός των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, με τον οποίο κατοχυρώνεται το ύψος της χρηματοδότησης και οι επιδιωκόμενοι στόχοι, στο πλαίσιο της στρατηγικής ανάπτυξης κάθε ΑΕΙ. Ως εκ τούτου, **επιβάλλεται η εφαρμογή των τετραετών προγραμματισμών** που θα διευκολύνει την πορεία οικονομικής αυτοτέλειας των ΑΕΙ.

ΨΗΦΙΣΜΑ Δ.Σ. ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Το Διοικητικό Συμβούλιο σε ανοιχτή συζήτηση με τους φοιτητές της Σχολής Καλών Τεχνών του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών Ναυπλίου μελετώντας το κείμενο διαβούλευσης το οποίο εξαγγέλθηκε στην Σύνοδο των Πρυτάνεων στο Ρέθυμνο στις 23-10-2010 το καταδικάζει εξ ολοκλήρου. Επίσης τονίζει πως το κείμενο είναι ασαφές και προβάλλει αοριστίες και αντιφάσεις.

Πιο συγκεκριμένα :

- Αντιτίθεται στη Νέα Δομή του Πανεπιστημίου μέσω του λεγόμενου «Συμβουλίου».
- Διαφωνεί με τη συρρίκνωση του ρόλου των φοιτητών στα Πανεπιστήμια καθώς και με το μέλλον το οποίο προβλέπεται για τους Π.Δ.407. Τόσο οι φοιτητές, όσο και οι Π.Δ/407 αποτελούν βασικούς πυρήνες του Πανεπιστημίου.
- Αρνείται το δημόσιο ελληνικό Πανεπιστήμιο να εξαρτάται από Δωρεές Ιδιωτικών φορέων. Το κράτος οφείλει να επενδύσει στην παιδεία και όχι ο κάθε ιδιώτης που αποζητά με κάθε τρόπο την φοροαπαλλαγή.
- Τόσο τα ΑΕΙ όσο και τα ΤΕΙ δεν μπορούν να συγκριθούν με Ιδιωτικά Κέντρα Εκπαίδευσης.
- Ζητά μια σαφέστερη ενημέρωση ως προς το ρόλο του «Συνήγορου του Πολίτη». Ποιες θα είναι οι αρμοδιότητές του; Ποια είναι τα όρια του;
- Καταδικάζει την κατάργηση των «Γενικών Συνελεύσεων», αφού σε αυτές στηρίζεται η εύρυθμη λειτουργία κάθε Πανεπιστημίου
- Θεωρεί πως το λεγόμενο «Διεθνές Κύρος» μπορεί να επιτευχθεί με τη σωστή λειτουργία των ήδη υπάρχουσών Σχολών και όχι με παραρτήματα στο εξωτερικό. Εξάλλου, αφού υπάρχουν χρήματα για παραρτήματα, γιατί συζητιέται η κατάργηση τμημάτων που προσφέρουν στην τοπική κοινωνία;

- «Επιστήμονες Υψηλού Κύρους» υπάρχουν ήδη στη χώρα μας, αλλά η κυβέρνηση «παγώνει» τις θέσεις τους και αποφασίζουν να αναζητήσουν το μέλλον τους στο εξωτερικό.

Γνωρίζουμε πολύ καλά πως η χώρα μας διατρέχει μια από τις χειρότερες περιόδους στην ιστορία της. Ως απλοί φοιτητές μιας σχολής που προάγει τον πολιτισμό, θεωρούμε πως μοναδικός τρόπος να βγούμε από αυτό το αδιέξοδο είναι η επένδυση στην παιδεία. Για ΟΛΟΥΣ! Η μόρφωση είναι δικαίωμα κάθε πολίτη. Εξάλλου κατά καιρούς άνθρωποι αγωνίστηκαν γι' αυτήν. Το κείμενο Διαβούλευσης αποτελεί ύβρι απέναντι σε όλους αυτούς τους αγώνες που έγιναν για ΔΗΜΟΣΙΑ και ΔΩΡΕΑΝ παιδεία.

Οι φοιτητές της Σχολής Καλών Τεχνών
του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών

Η παρούσα απόφαση παραπέμπεται στη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.